

til jeg kommer til mit Svar til den ærede sidste Taler.

Det ærede 1ste tingvalgte Medlem henstillede til Justitsministeren at lade Loven optrykke med de forskellige Ændringer, der nu er foretaget i den. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at dette er ønskeligt, thi som bekendt har vi nu 12 Tillæg til Retsplejeloven, saa det er efterhaanden noget vanskeligt at operere med den. Men jeg vil tillade mig at henstille til det ærede Medlem at hjælpe Justitsministeren med nu at faa dette Forslag igennem og derefter det Forslag, der ligger i Folketinget, thi der staar i dette sidste Lovforslag, at Ministeren bemyndiges til at lade Loven optrykke med de Ændringer, som er foretaget i den. Der vil saa komme til at foreligge en revideret Lov, og det vil selvfølgelig være at foretrække.

Til det ærede 10de landstingvalgte Medlem (Lewinsky) og det ærede 15de landstingvalgte Medlem (Godskesen) har jeg kun at sige Tak for deres Tilslutning til Princippet; jeg haaber altsaa, at det giver sig Udtryk i de konkrete Tilfælde.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) var ligeledes enig med mig i Princippet og var i øvrigt saa elskværdig at udtale, at man her ikke kunde lægge afgørende Vægt paa Beboernes Synspunkt, for de vilde selvfølgelig være af modsat Anskuelse i de fleste Tilfælde; derfor mente han heller ikke, man skulde tage Hensyn til de lokale Repræsentanter, medmindre der kommer rent saglige Grunde frem, og det var saadanne, det ærede Medlem mente at fremføre. De Grunde, det ærede Medlem fremførte, refererede sig dels til Løgstør og Nibe, et Sted, hvor det ærede Medlem er godt kendt, dels til Langeland—Ærø. Om Spørgsmaalet Løgstør eller Nibe vil jeg sige, at jeg tror i Modsætning til det ærede Medlem ikke, at man allerede nu skal fastslaa, hvor Hovedtingstedet skal ligge. Det ærede Medlem udtalte, at alle de Kendsgerninger, som kunde spille nogen Rolle her, allerede var fremme, derfor kunde vi lige saa godt tage Beslutningen nu. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Der er et Spørgsmaal, som ikke er afgjort: vi har en Bolig i Løgstør, men vi har ingen Bolig i Nibe. Derfor vil jeg foretrække at høre, hvorledes Nibe vil stille sig med Hensyn til at stille Grund og Bolig til Disposition, saaledes som det er sket i mange andre Tilfælde. Hvis vi allerede nu slog fast, at Hovedtingstedet skal være i Nibe, for-

sikrer jeg det ærede Medlem for, at Tilbudet fra Nibe Købstad blev meget, meget lille, og jeg er langtfra saa sikker paa, at det skal ligge i Nibe. Det ærede Medlem henviste til sit Lokalkendskab og sagde, at vi alle sammen ved, at Løgstør ligger i en Udkant, medens Nibe ligger centralt. Jeg er ogsaa lidt kendt paa Egnen, og naar det ærede Medlem paaberaaber sig Sogneraadene, er jeg ikke saa sikker paa, at han har Ret. Jeg tror, at hvis vi spørger Sogneraadene, vil de komme til at tænke paa, at der er to Byer deroppe, der hedder Aars og Aalestrup, som ligger endnu mere centralt i de to Retskredse, og at det derfor eventuelt var langt det bedste at vælge et af de Steder. Jeg synes altsaa ikke, at Spørgsmaalet er modent til Afgørelse allerede nu.

Hvad Spørgsmaalet Langeland—Ærø angaar, er jeg enig med det ærede Medlem. Det er i og for sig haardt for Ærø, som efterhaanden har mistet alle sine Embedsmænd. Man har mistet Lægen, Amtsforvalteren, Politimesteren, og nu skal man altsaa miste Dommeren. Men vi maa paa den anden Side være klare over, at hvis der ikke i Nutiden er Brug for dette Embede, kan det ikke hjælpe at opretholde det, og Kredsen er saa lille, at der ikke er noget at gøre for vedkommende Embedsmand. Jeg ved ikke, hvad han egentlig faar Tiden til at gaa med, for der er overhovedet ikke noget at bestille for en rask Mand. Vi søger imidlertid at tage Hensyn til Ærøs Beboere paa følgende Maade: Paa de Steder, hvor de hidtil har kunnet søge hen, nemlig Marstal og Ærøskøbing, kan de stadig søge hen, for der skal Dommeren komme til Stede. Endvidere oprettholdes der en Kontorafdeling derovre, og yderligere skal der være en juridisk uddannet Fuldmægtig. Jeg synes derfor ikke, at det vil komme til at gaa ud over Beboerne, og man kan ikke forsvare at opretholde dette Embede. Hvis man f. Eks. sagde: Der skal kun være en Dommer, men ingen Fuldmægtig, vilde det være en Tilstand, der var uholdbar i Fremtiden. Man maa ikke være blind for, at et Embede maa have en vis Størrelse, for at vi overhovedet kan faa en Embedsmand til det Sted, thi hvis det vides i Forvejen, at der intet er at bestille, tror jeg egentlig, at de fleste vil holde sig fra at søge Embedet. Hvis man endda kunde sige: Lidt at bestille, men meget at fortjene, men det kan man heller ikke, thi der vil ogsaa blive meget lidt at fortjene, da Embedet selvfølgelig maa sættes langt ned i Ræk-